

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 18ης Ιουνίου 2008*

Στην υπόθεση T-175/06,

The Coca-Cola Company, με έδρα την Ατλάντα, Georgia (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους E. Armijo Chávarri και A. Castán Pérez-Gómez, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους O. Montalto και L. Rampini,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου:

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

San Polo Srl, με έδρα το Montalcino (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους G. Casucci και F. Luciani, δικηγόρους,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 5ης Απριλίου 2006 (υπόθεση R 99/2005-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Coca-Cola Company και της San Polo Srl,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Azizi (εισηγητή), πρόεδρο, E. Cremona και S. Frimodt Nielsen, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 29 Ιουνίου 2006,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Φεβρουαρίου 2007,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 25 Ιανουαρίου 2007,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 22ας Ιανουαρίου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 31 Μαΐου 2001, η παρεμβαίνουσα, η Azienda Agricola San Polo Srl, νυν San Polo Srl, υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.
- 2 Το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση είναι το ακόλουθο εικονιστικό σήμα:
The image shows a decorative, hand-drawn frame with a scalloped border. Inside the frame, the word "MEZZOPANE" is written in a bold, uppercase, serif font.
- 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στην κλάση 33 του Διακανονισμού της Νίκαιας, της 15ης Ιουνίου 1957, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών εν όψει καταχώρισεως των σημάτων, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Οίνοι».
- 4 Η αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 110/2001 στις 24 Δεκεμβρίου 2001.

- 5 Στις 25 Μαρτίου 2002, η προσφεύγουσα Coca-Cola Company άσκησε ανακοπή κατά της καταχωρίσεως του προπαρατεθέντος σήματος, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94.
- 6 Η ανακοπή αυτή θεμελιώνεται στον κίνδυνο συγχύσεως μεταξύ του αιτουμένου σήματος και των ακόλουθων προγενέστερων δικαιωμάτων:
- το λεκτικό σήμα MEZZO, που καταχωρίστηκε στην Αυστρία, στις 28 Νοεμβρίου 1973, για τα ακόλουθα προϊόντα: «ζύθος, ale και μαύρη μπύρα· μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη οινοπνευματώδη ποτά· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτοποιία», που εμπίπτουν στην κλάση 32.
 - το λεκτικό σήμα MEZZOMIX, που καταχωρίστηκε στη Γερμανία, στις 5 Μαρτίου 1975, για τα ακόλουθα προϊόντα: «μεικτά ποτά από λεμονάδα», που εμπίπτουν στην κλάση 32.
- 7 Με απόφαση της 30ής Νοεμβρίου 2004, το τμήμα ανακοπών δέχθηκε την ανακοπή για τον λόγο ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του οικείου σήματος και του αυστριακού σήματος MEZZO λόγω παρόμοιας συνολικής εντύπωσης μεταξύ των επίμαχων σημείων και λόγω ορισμένων ομοιοτήτων μεταξύ των επίμαχων προϊόντων ζύθου και οίνου. Το τμήμα ανακοπών εκτίμησε ότι η ανάλυση αυτή αρκεί για την άρνηση καταχωρίσεως του σήματος και ότι, ως εκ τούτου, δεν είναι αναγκαίο να εξεταστεί η ανακοπή υπό το πρίσμα του γερμανικού σήματος MEZZOMIX και της φήμης που αυτό φέρεται να έχει.
- 8 Στις 27 Ιανουαρίου 2005, η παρεμβαίνουσα άσκησε ενώπιον του ΓΕΕΑ προσφυγή, βάσει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94, κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.
- 9 Με απόφαση της 5ης Απριλίου 2006 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφυγών δέχθηκε την προσφυγή και ακύρωσε την απόφαση του τμήματος

ανακοπών. Σύμφωνα με το τμήμα προσφυγών, δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 μεταξύ των επίμαχων σημάτων. Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, δεδομένου ότι το τμήμα ανακοπών δεν αποφάνθηκε με την απόφασή του επί της εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, η υπόθεση έπρεπε να παραπεμφθεί ενώπιόν του προκειμένου να εξετάσει τον λόγο αυτό.

Αιτήματα των διαδίκων

10 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να δεχθεί την προσφυγή και τα παραρτήματά της,
- να διαπιστώσει ότι η προσφυγή κατά της προσβαλλόμενης αποφάσεως ασκήθηκε νομοτύπως και εμπροθέσμως,
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

11 Το καθού ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

12 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή και

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

1. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

13 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε ότι, προς στήριξη της προσφυγής της, προβάλλει ένα και μοναδικό λόγο αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

14 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, ένα σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση όταν, λόγω της πανομοιότητας ή της ομοιότητας του με το προγενέστερο σήμα και της πανομοιότητας ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα.

- 15 Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', περίπτωση ii, του κανονισμού 40/94, ως προγενέστερα σήματα νοούνται σήματα καταχωρισμένα σε κράτος μέλος τα οποία έχουν κατατεθεί πριν από την ημερομηνία αίτησης για κοινοτικό σήμα.
- 16 Κατά πάγια νομολογία, συνιστά κίνδυνο συγχύσεως το να είναι δυνατό να πιστεύσει το κοινό ότι τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικώς συνδεόμενες μεταξύ τους επιχειρήσεις [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, T-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψη 30 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 17 Κατά την ίδια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να αξιολογείται σφαιρικά, σύμφωνα με το πώς το ενδιαφερόμενο κοινό εκλαμβάνει τα σχετικά σημεία και τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες, και λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων που ασκούν εν προκειμένω επιρροή, και ιδίως της αλληλεξαρτήσεως της ομοιότητας των σημείων με την ομοιότητα των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών (βλ. απόφαση GIORGIO BEVERLY HILLS, σκέψη 16 ανωτέρω, σκέψεις 31 έως 33 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 18 Επιπλέον, σύμφωνα με τη νομολογία, η σφαιρική αξιολόγηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημείων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που δίνουν τα σημεία αυτά, λαμβανομένων υπόψη ειδικότερα των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους (διάταξη του Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2004, C-3/03 P, Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-3657, σκέψη 29· βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 23, και της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 25).
- 19 Ακόμη και στην περίπτωση όπου υφίσταται ταυτότητα του αιτουμένου σημείου με σήμα, του οποίου ο διακριτικός χαρακτήρας είναι ιδιαίτερα έντονος, εξακολουθεί να είναι αναγκαία η απόδειξη της υπάρξεως ομοιότητας μεταξύ των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών, δεδομένου ότι ο κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 κίνδυνος συγχύσεως προϋποθέτει ταυτότητα ή ομοιότητα των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών (διάταξη του Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2007, C-196/06 P, Alecansan κατά ΓΕΕΑ, που δεν έχει ακόμα

δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 24· βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 22).

- 20 Τα διάφορα επιχειρήματα που έχουν προβάλει οι διάδικοι πρέπει να αναλυθούν υπό το φως των αρχών αυτών.
- 21 Προτού πραγματοποιήσει την ανάλυση αυτή, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι τα προγενέστερα σήματα στα οποία στηρίζεται η ανακοπή είναι καταχωρισμένα στην Αυστρία και στη Γερμανία και προσδιορίζουν προϊόντα ευρείας κατανάλωσης. Ως εκ τούτου, όπως ορθώς έκρινε το τμήμα προσφυγών, χωρίς να αντικρουστεί στο σημείο αυτό από τους διαδίκους, το κοινό προς το οποίο απευθύνονται τα προϊόντα, σε σχέση με το οποίο πρέπει να εξεταστεί ο κίνδυνος συγχύσεως, αποτελείται από τον μέσο καταναλωτή αυτών των κρατών μελών (βλ., συναφώς, απόφαση GIORGIO BEVERLY HILLS, σκέψη 16 ανωτέρω, σκέψη 34). Κατά συνέπεια, η εκτίμηση περί του νοήματος των επίμαχων σημάτων πρέπει να λαμβάνει υπόψη το πλαίσιο χρήσης της γερμανικής γλώσσας.

2. Επί της συγκρίσεως των επίμαχων σημάτων

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 22 Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι υφίσταται αδιαμφισβήτητα οπτική ομοιότητα μεταξύ των αντιτιθέμενων σημάτων, δεδομένου ότι το στοιχείο «mezzo», παρόν στα προγενέστερα της σήματα, αποτελεί επίσης το πρώτο στοιχείο του αιτουμένου σήματος MEZZOPANE. Συναφώς, υπενθυμίζει τη νομολογία που επικαλέστηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, σύμφωνα με την οποία η προσοχή του καταναλωτή εστιάζεται συνήθως στο πρώτο μέρος του διακριτικού σημείου [απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Μαρτίου 2004, T-183/02 και T-184/02, El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ — González Cabello και Iberia Líneas Aéreas de España (MUNDICOR), Συλλογή 2004, σ. II-965, σκέψη 83).

- 23 Επιπλέον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το στοιχείο «mezzo» έχει εντελώς ιδιαίτερη οπτική ελκυστικότητα λόγω των δύο γραμμάτων «z» που υπάρχουν στη μέση της λέξης. Στο αιτούμενο σήμα, αυτή η οπτική ελκυστικότητα του λεκτικού στοιχείου υπογραμμίζεται από ένα πλαίσιο με πολύ λεπτή χάραξη που του δίνει τη μορφή ετικέτας.
- 24 Τέλος, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι όλα τα επίμαχα σήματα είναι γραμμένα με τον ίδιο τρόπο, χωρίς κάτι ιδιαίτερο στη γραφική παράσταση, στο σχέδιο ή στη γραμματοσειρά.
- 25 Όσον αφορά τη φωνητική ομοιότητα, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι ο μονός αριθμός συλλαβών των επίμαχων σημάτων δεν εμποδίζει την ύπαρξη φωνητικής ομοιότητας. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, υφίστανται εμφανείς φωνητικές ομοιότητες αν ληφθεί υπόψη η πανομοιότητα όσον αφορά την προφορά και τον ρυθμό των δύο πρώτων συλλαβών του αιτουμένου σήματος («mez» και «zo») και των δύο συλλαβών που αποτελούν το αυστριακό σήμα της προσφεύγουσας («mez» και «zo»). Οι εκτιμήσεις αυτές ισχύουν επίσης, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, όσον αφορά τη σύγκριση μεταξύ του σήματος MEZZOMIX και του αιτουμένου σήματος MEZZOPANE. Τέλος, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι, σύμφωνα με τη γερμανική προφορά, τα δύο αυτά τελευταία σήματα τονίζονται στις δύο πρώτες συλλαβές. Λόγω του ιδιαίτερου ηχητικού του χαρακτήρα, ο οποίος βασίζεται στα δύο γράμματα «z», το λεκτικό στοιχείο «mezzo» υπερισχύει σε σχέση με τα λεκτικά στοιχεία «pane » ή «mix».
- 26 Όσον αφορά την εννοιολογική ομοιότητα, η προσφεύγουσα συμφωνεί με το τμήμα προσφυγών ότι τα επίμαχα σήματα δεν έχουν νόημα στα γερμανικά. Επομένως, η εξέταση από την πλευρά αυτή δεν μπορεί να συμβάλει στη διαφοροποίηση των επίμαχων σημάτων.
- 27 Επιπλέον, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι έχει κριθεί ότι, στην περίπτωση που ο ένας από τους δύο μόνον όρους που συνιστούν ένα λεκτικό σήμα είναι ταυτόσημος από οπτικής και φωνητικής απόψεως με τον μοναδικό όρο προγενέστερου λεκτικού σήματος και στην περίπτωση που οι όροι αυτοί, λαμβανόμενοι από κοινού ή χωριστά, δεν έχουν καμία εννοιολογική σημασία για το ενδιαφερόμενο κοινό, τα επίμαχα σήματα, εξεταζόμενα το καθένα στο σύνολό του, πρέπει κατά κανόνα να θεωρούνται ως παρόμοια [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 25ης Νοεμβρίου 2003, T-286/02, Oriental Kitchen κατά ΓΕΕΑ — Mou Dymbfrost (KIAP MOU), Συλλογή

2003, σ. ΙΙ-4953, σκέψη 39, και της 4ης Μαΐου 2005, T-22/04, Reemark κατά ΓΕΕΑ — Bluenet (Westlife), Συλλογή 2005, σ. ΙΙ-1559, σκέψεις 37 έως 40]. Έτσι, η νομολογία αυτή επιβεβαιώνει την ομοιότητα μεταξύ των σημάτων MEZZO και MEZZOPANE.

- 28 Το καθού και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τις ομοιότητες και τις διαφορές μεταξύ των επίμαχων σημάτων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

Εισαγωγή

- 29 Λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας που παρατέθηκε στη σκέψη 18 ανωτέρω, πρέπει να εξεταστεί αν το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη κατά τον σχηματισμό της συνολικής εντύπωσης των επίμαχων σημείων κατόπιν συγκρίσεώς τους στο οπτικό, φωνητικό και εννοιολογικό επίπεδο.

Επί της οπτικής συγκρίσεως

- 30 Όσον αφορά την οπτική σύγκριση, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι υφίστανται συγχρόνως ομοιότητες και διαφορές μεταξύ των επίμαχων σημάτων. Σύμφωνα με το τμήμα προσφυγών, οι ομοιότητες εντοπίζονται στον όρο «mezzo» που αντιστοιχεί στο προγενέστερο αυστριακό σήμα και που συνιστά επίσης το πρώτο μέρος του αιτουμένου σήματος MEZZOPANE και του προγενέστερου γερμανικού σήματος MEZZOMIX. Το τμήμα προσφυγών διευκρινίζει ότι, λαμβανομένου υπόψη ότι ο όρος MEZZO καταλαμβάνει την αρχική θέση, ο όρος αυτός ασκεί σημαντικότερη επίδραση από το δεύτερο μέρος του αιτουμένου σήματος και από το υπόλοιπο μέρος του γερμανικού σήματος. Όσον αφορά τις οπτικές διαφορές, το τμήμα προσφυγών

εκτιμά ότι το επίθημα «rane» του αιτουμένου σήματος καθιστά το σήμα αυτό μεγαλύτερο σε μήκος από το αυστριακό σήμα και το διαφοροποιεί από το γερμανικό.

- 31 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η εκτίμηση αυτή πρέπει να επικυρωθεί. Συγκεκριμένα, όσον αφορά τη σύγκριση μεταξύ του προγενέστερου γερμανικού σήματος MEZZOMIX και του αιτουμένου σήματος MEZZOPANE, πρέπει να υπομνησθεί ότι έχει κριθεί ότι ο καταναλωτής δίνει συνήθως μεγαλύτερη σημασία στο αρχικό μέρος των λέξεων [βλ., συναφώς, αποφάσεις του Πρωτοδικείου MUNDICOR, σκέψη 22 ανωτέρω, σκέψη 81, και της 16ης Μαρτίου 2005, T-112/03, L'Oréal κατά ΓΕΕΑ — Revlon (FLEXI AIR), Συλλογή 2005, σ. II-949, σκέψεις 64 και 65]. Ωστόσο, η εκτίμηση αυτή δεν μπορεί να ισχύει σε όλες τις περιπτώσεις [βλ., συναφώς, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 2004, T-117/02, Grupo El Prado Cervera κατά ΓΕΕΑ — Héritiers Debuschewitz (CHUFAFIT), Συλλογή 2004, σ. II-2073, σκέψη 48, και της 16ης Μαΐου 2007, T-158/05, Trek Bicycle κατά ΓΕΕΑ — Audi (ALLTREK), που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 70].
- 32 Εν προκειμένω, είναι ακριβές ότι το στοιχείο «mezzo» των σημάτων MEZZOMIX και MEZZOPANE, λόγω της αρχικής του θέσης στη λέξη, προσελκύει με εντελώς ιδιαίτερο τρόπο την προσοχή του ενδιαφερόμενου καταναλωτή. Ωστόσο, η αυξημένη αυτή προσοχή δεν εμποδίζει τον ενδιαφερόμενο καταναλωτή από το να αντιλαμβάνεται το στοιχείο «mix» του προγενέστερου γερμανικού σήματος, που είναι γνωστή λέξη στον γερμανόφωνο καταναλωτή, καθώς και το στοιχείο «rane» του αιτουμένου σήματος MEZZOPANE.
- 33 Κατά συνέπεια, αν και το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι η αρχική θέση του στοιχείου «mezzo» ασκεί σημαντικότερη επίδραση από το υπόλοιπο μέρος του αιτουμένου σήματος, το τμήμα αυτό έκρινε επίσης ορθώς ότι τα επιθήματα «rane» του αιτουμένου σήματος και «mix» του προγενέστερου γερμανικού σήματος διαφοροποιούν τα σήματα αυτά.
- 34 Όσον αφορά τη σύγκριση μεταξύ του προγενέστερου αυστριακού σήματος MEZZO και του αιτουμένου σήματος MEZZOPANE, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι πρέπει επίσης να αναγνωριστεί ορισμένη ομοιότητα μεταξύ των σημάτων αυτών. Συγκεκριμένα, όπως ακριβώς στην περίπτωση της σύγκρισης μεταξύ των σημάτων MEZZOMIX και MEZZOPANE, πρέπει να αναγνωριστεί ότι το στοιχείο «mezzo», λόγω της αρχικής του θέσης στη λέξη, ελκύει με εντελώς ιδιαίτερο τρόπο την προσοχή του ενδιαφερόμενου καταναλωτή. Παρ' όλ' αυτά, πρέπει να υπογραμμιστεί επίσης ότι το στοι-

χείο «rane» του αιτουμένου σήματος διαχωρίζει το σήμα αυτό από το προγενέστερο αυστριακό σήμα MEZZO.

- 35 Η προσφεύγουσα επικαλείται ακόμα την εντελώς ιδιαίτερη ελκυστικότητα του στοιχείου «mezzo» λόγω των δύο γραμμάτων «z» που υπάρχουν στη μέση του σημείου, την υπογράμμιση, στο αιτούμενο σήμα, του λεκτικού στοιχείου μέσω ενός πλαισίου με λεπτή χάραξη και την ομοιόμορφη γραφική απεικόνιση των επίμαχων σημάτων. Οι εκτιμήσεις αυτές της προσφεύγουσας είναι ακριβείς. Ωστόσο, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι δεν μπορούν να θέσουν υπό αμφισβήτηση την εκτίμηση την οποία πραγματοποίησε το τμήμα προσφυγών με την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 36 Ειδικότερα, όσον αφορά τα δύο γράμματα «z» που υπάρχουν στη μέση του όρου «mezzo», είναι όντως ασυνήθιστα στα γερμανικά και, για τον λόγο αυτό, προσδίδουν μια οπτική ιδιαιτερότητα που είναι ικανή να τονίσει την ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων σημάτων. Ωστόσο, δεν εξαλείφουν τις διαφορές μεταξύ των εν λόγω σημάτων λαμβανομένης υπόψη της κατάληξης «rane» του αιτουμένου σήματος. Όσον αφορά την υπογράμμιση του λεκτικού στοιχείου «mezzorane» μέσω της γραφικής απεικόνισης, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έλαβε υπόψη το στοιχείο αυτό. Αντιθέτως προς την ερμηνεία της προσφεύγουσας, από αυτή την υπογράμμιση του λεκτικού στοιχείου δεν επιβεβαιώνεται ότι η ομοιότητα μεταξύ, αφενός, του αιτουμένου σήματος MEZZOPANE και, αφετέρου, των προγενέστερων σημάτων MEZZO και MEZZOMIX είναι μεγαλύτερη από αυτήν που διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών. Συγκεκριμένα, αν και η ετικέτα με τη λεπτή χάραξη υπογραμμίζει τον όρο «mezzorane», ωστόσο η ετικέτα αυτή διαφοροποιεί επίσης το αιτούμενο σήμα από τα προγενέστερα σήματα. Όσον αφορά την ομοιομορφία μεταξύ των επίμαχων σημάτων ως προς την πανομοιότυπη γραφική τους απεικόνιση, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η ομοιομορφία αυτή δεν δημιουργεί ομοιότητα μεγαλύτερου βαθμού από αυτόν που αναγνώρισε το τμήμα προσφυγών. Συγκεκριμένα, η ομοιότητα αυτή δεν εξαλείφει εντελώς τις διαφορές μεταξύ των επίμαχων σημάτων, λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου του αιτουμένου σήματος MEZZOPANE και των διαφορών μεταξύ, αφενός, των όρων «mezzorane» και, αφετέρου, των όρων «mezzo» και «mezzomix» (βλ. σκέψεις 31 έως 35 ανωτέρω).
- 37 Ως εκ τούτου, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη εκτιμώντας ότι, εν προκειμένω, μεταξύ του αιτουμένου σήματος και των προγενέστερων σημάτων υφίστανται συγχρόνως, στο οπτικό επίπεδο, ομοιότητες και διαφορές. Επομένως, πρέπει να αναγνωριστεί η ύπαρξη μέτριας ομοιότητας μεταξύ του αιτουμένου σήματος MEZZOPANE και των προγενέστερων σημάτων MEZZO και MEZZOMIX.

Επί της φωνητικής συγκρίσεως

- 38 Όσον αφορά τη φωνητική σύγκριση, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, μολονότι τα εν λόγω σήματα έχουν διαφορετική συλλαβική δομή και επομένως διαφορετικό ηχητικό ρυθμό, είναι φωνητικά πανομοιότυπα ως προς τον όρο «mezzo».
- 39 Η εκτίμηση αυτή του τμήματος προσφυγών πρέπει να επικυρωθεί. Συγκεκριμένα, είναι ακριβές ότι τα επίμαχα σήματα είναι φωνητικά πανομοιότυπα ως προς τον όρο «mezzo». Ωστόσο, το αιτούμενο σήμα MEZZOPANE διαφοροποιείται τόσο από το προγενέστερο σήμα MEZZO όσο και από το προγενέστερο σήμα MEZZOMIX δυνάμει της διαφορετικής συλλαβικής δομής και του διαφορετικού ηχητικού ρυθμού σε σχέση με τα προγενέστερα σήματα. Επιπλέον, αν και πρέπει να αναγνωριστεί ότι ο ενδιαφερόμενος καταναλωτής εν προκειμένω τονίζει την πρώτη συλλαβή των επίμαχων σημείων σύμφωνα με τη γερμανική προφορά, ωστόσο ο τονισμός αυτός δεν εξαλείφει τις φωνητικές διαφορές μεταξύ, αφενός, του αιτουμένου σήματος και, αφετέρου, των προγενέστερων σημάτων, διαφορές που οφείλονται στις τελευταίες συλλαβές «ra» και «ne» του αιτουμένου σήματος. Οι τελευταίες αυτές συλλαβές προσθέτουν ένα διαφορετικό ήχο στο αιτούμενο σήμα σε σχέση με το προγενέστερο αυστριακό σήμα. Εξάλλου, στη σύγκρισή του με το προγενέστερο γερμανικό σήμα, οι τελευταίες συλλαβές «ra» και «ne» του αιτουμένου σήματος κάνουν αντίθεση με την τελευταία συλλαβή «mix» του προγενέστερου γερμανικού σήματος.
- 40 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ωστόσο ότι ο ήχος «mezzo», μέσω του ιδιαίτερου ηχητικού του χαρακτήρα που βασίζεται στο διπλό «z», υπερισχύει σε σχέση με τις διαδοχές φωνημάτων «rane» και «mix». Συναφώς, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι δεν αποδείχθηκε ότι, τουλάχιστον στα γερμανικά, το διπλό «z» του όρου «mezzo» προσδίδει ιδιαίτερο ηχητικό χαρακτήρα στον όρο αυτό για το ενδιαφερόμενο κοινό. Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι ο ηχητικός αυτός χαρακτήρας συνεπάγεται ότι το ενδιαφερόμενο κοινό θα θεωρήσει ότι ο ήχος «mezzo» υπερισχύει σε σχέση με τις διαδοχές φωνημάτων «rane» ή «mix» είναι αβάσιμος.
- 41 Επομένως, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη αναγνωρίζοντας ότι υφίστανται συγχρόνως, στο φωνητικό επίπεδο, ομοιότητες και διαφορές μεταξύ, αφενός, του αιτουμένου σήματος και, αφετέρου, των

προγενέστερων σημάτων. Συνεπώς, πρέπει να αναγνωριστεί η ύπαρξη μέτριας ομοιότητας μεταξύ, αφενός, του αιτουμένου σήματος MEZZOPANE και, αφετέρου, των προγενέστερων σημάτων MEZZO και MEZZOMIX.

Επί της εννοιολογικής συγκρίσεως

- 42 Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι δεν είναι δυνατόν να συγκρίνει εννοιολογικώς τα αντιτιθέμενα σημεία, δεδομένου ότι συνολικά δεν έχουν κάποιο νόημα.
- 43 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, για το ενδιαφερόμενο κοινό, οι όροι «mezzo», «mezzomix» και «mezzorape» δεν έχουν κανένα ιδιαίτερο νόημα, εφόσον οι όροι αυτοί δεν σημαίνουν τίποτε στα γερμανικά. Συνεπώς, δεν μπορεί να γίνεται μνεία εννοιολογικής ομοιότητας ούτε μεταξύ του αιτουμένου σήματος MEZZOPANE και του προγενέστερου σήματος MEZZO, ούτε μεταξύ του εν λόγω αιτουμένου σήματος και του προγενέστερου σήματος MEZZOMIX. Η τελευταία αυτή εκτίμηση δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση στην περίπτωση την οποία επικαλέστηκε η παρεμβαίνουσα όπου ο όρος «mix» μπορεί να εκληφθεί από το ενδιαφερόμενο κοινό υπό την έννοια του όρου «μείγμα». Συγκεκριμένα, έστω και αν υποτεθεί ότι το ενδιαφερόμενο κοινό μπορεί να εκλάβει τον όρο «mezzomix» υπό την έννοια ενός μείγματος από «mezzo», γεγονός παραμένει ωστόσο ότι ο όρος «mezzorape» δεν έχει νόημα στα γερμανικά, οπότε δεν μπορεί να υφίσταται εννοιολογική ομοιότητα μεταξύ, αφενός, του αιτουμένου σήματος MEZZOPANE και, αφετέρου, του προγενέστερου σήματος MEZZOMIX. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο καθόσον ο όρος «mezzorape» περιλαμβάνει όχι μόνον το στοιχείο «mezzo», αλλά επίσης το στοιχείο «rape» και κανένα από τα στοιχεία αυτά, έστω και αν ληφθεί χωριστά, δεν έχει εννοιολογική σημασία στα γερμανικά.

Συμπέρασμα

- 44 Κατόπιν όλων των προεκτεθέντων, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι πρέπει, στο πλαίσιο της σφαιρικής εκτίμησης των εν λόγω σημείων, να αναγνωριστεί ότι τα σημεία αυτά

παρουσιάζουν μέτρια ομοιότητα. Συγκεκριμένα, παρά το κοινό στοιχείο των τριών σημείων, δηλαδή τον όρο «mezzo», τα σημεία διαφοροποιούνται ως προς τους όρους «mix» του προγενέστερου γερμανικού σήματος και «rape» του αιτουμένου σήματος. Η στάθμιση του συνόλου των στοιχείων αυτών φανερώνει μέτρια ομοιότητα μεταξύ των εν λόγω σημείων.

45 Η εκτίμηση αυτή δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση με τη νομολογία που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα, σύμφωνα με την οποία, σε πρώτη ανάλυση, στην περίπτωση που ο ένας από τους δύο μόνον όρους που συνιστούν ένα λεκτικό σήμα ταυτίζεται οπτικά και ακουστικά με τον μοναδικό όρο προγενέστερου λεκτικού σήματος και που οι όροι αυτοί, λαμβανόμενοι από κοινού ή χωριστά, δεν έχουν καμία εννοιολογική σημασία για το ενδιαφερόμενο κοινό, τα επίμαχα σήματα, εξεταζόμενα το καθένα στο σύνολό του, πρέπει κατά κανόνα να θεωρούνται ως παρόμοια κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (αποφάσεις ΚΙΑΡ ΜΟΥ, σκέψη 27 ανωτέρω, σκέψη 39, και Westlife, σκέψη 27 ανωτέρω, σκέψη 37).

46 Πράγματι το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει, κατ' αρχάς, ότι η εφαρμογή της νομολογίας αυτής μπορεί να οδηγήσει μόνο σε μια αρχική ανάλυση. Συνεπώς, η εφαρμογή της δεν μπορεί να αποκλείσει μια συμπληρωματική ανάλυση που έχει σκοπό να διασφαλιστεί η πλήρης εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων. Εν συνεχεία, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι η νομολογία αυτή αφορά τη σύγκριση μεταξύ δύο λεκτικών σημάτων. Εν προκειμένω, το σήμα MEZZOPANE είναι ένα εικονιστικό σήμα, πράγμα που μετριάζει τη λυσιτέλεια της εν λόγω νομολογίας για την υπό κρίση υπόθεση. Τέλος, υπενθυμίζεται, όπως διαπίστωσε ανωτέρω το Πρωτοδικείο, ότι, εν προκειμένω, πρέπει να αναγνωριστεί ορισμένη ομοιότητα μεταξύ του αιτουμένου σήματος MEZZOPANE και των προγενέστερων σημάτων MEZZO και MEZZOMIX.

47 Ως εκ τούτου, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η νομολογία που παρατέθηκε στη σκέψη 45 ανωτέρω δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση το συμπέρασμα που διατυπώθηκε στη σκέψη 44 ανωτέρω.

3. Επί της συγκρίσεως των επίμαχων προϊόντων

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 48 Η προσφεύγουσα αντικρούει την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών περί των ομοιοτήτων και των διαφορών μεταξύ των προϊόντων που προσδιορίζουν τα επίμαχα σήματα.
- 49 Η προσφεύγουσα θεωρεί, σε σχέση με τη σύγκριση μεταξύ των οίνων που προσδιορίζει το αιτούμενο σήμα και τον ζύθο, ale και μαύρη μύρα που αφορά το σήμα της MEZZO, ότι, πρώτον, πρόκειται για προϊόντα της ίδιας φύσεως: οινοπνευματώδη ποτά. Δεύτερον, πρόκειται για προϊόντα που έχουν τον ίδιο προορισμό: την κατανάλωση από τον άνθρωπο. Τρίτον, πρόκειται για προϊόντα που χρησιμοποιούνται κατά παρόμοιο τρόπο από τους καταναλωτές: ως συνοδευτικά των γευμάτων ή απεριτίφ. Τέταρτον, πρόκειται για προϊόντα που απευθύνονται στο ίδιο κοινό: στους τελικούς καταναλωτές. Πέμπτον, πρόκειται για προϊόντα που διατίθενται στο εμπόριο υπό την ίδια μορφή: σε φιάλες. Έκτον, πρόκειται για προϊόντα που διανέμονται μέσω των ίδιων δικτύων: μπαρ, εστιατόρια, σούπερ μάρκετ, πολυκαταστήματα, κ.λπ. είναι σύνηθες να τοποθετούνται τα μεν δίπλα στα δε σε αυτά τα εμπορικά καταστήματα, ενώ αναγράφονται τα μεν δίπλα στα δε στους καταλόγους των εστιατορίων κ.λπ. Έβδομον, η διαφήμιση των προϊόντων αυτών διασφαλίζεται με τα ίδια μέσα: τηλεόραση, ραδιόφωνο, περιοδικά κ.λπ. Όγδοον, πρόκειται για προϊόντα που είναι, σε ορισμένο μέτρο, ανταγωνιστικά: ο καταναλωτής μπορεί να επιλέξει να καταναλώσει οίνο ή ζύθο με το γεύμα αντί για απεριτίφ κ.λπ.
- 50 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι τα κοινά αυτά στοιχεία μεταξύ των επίμαχων προϊόντων, σε συνδυασμό με την παρουσία ταυτόσημων ή παρόμοιων σημείων που τοποθετούνται στις συσκευασίες των προϊόντων για τη διάθεσή τους στο εμπόριο, είναι ικανά να οδηγήσουν το κοινό στο οποίο απευθύνονται να πιστεύσει ότι τα προϊόντα αυτά έχουν παρασκευαστεί υπό τον έλεγχο μιας και μόνον επιχειρήσεως η οποία φέρει την ευθύνη για την ποιότητά τους (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Canon, σκέψη 19 ανωτέρω, σκέψη 28).

- 51 Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, οι εκτιμήσεις αυτές δεν αναιρούνται από το γεγονός ότι τα επίμαχα προϊόντα διαφέρουν ως προς τα συστατικά τους και τη μέθοδο παραγωγής τους.
- 52 Πρώτον, η προσφεύγουσα φρονεί ότι είναι ανακριβής ο ισχυρισμός ότι τα συστατικά και η μέθοδος παραγωγής του ζύθου και των οίνων διαφέρουν. Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι ο οίνος και ο ζύθος αποτελούν αμφότεροι οινοπνευματώδη ποτά και ότι ο ζύθος προέρχεται από τη ζύμωση του κριθαριού, ενώ ο οίνος προέρχεται από τη ζύμωση των πατημένων σταφυλιών.
- 53 Δεύτερον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η διαφορά στη σύσταση μεταξύ οίνου και ζύθου δεν συνιστά εμπόδιο στο να μπορούν τα ποτά αυτά να αλληλοϋποκαθίστανται στο μέτρο που έχουν σκοπό την ικανοποίηση της ίδιας ακριβώς ανάγκης.
- 54 Τρίτον, η προσφεύγουσα προβάλλει το επιχείρημα ότι, ακόμα και αν το ενδιαφερόμενο κοινό έχει συνείδηση των χαρακτηριστικών που διαχωρίζουν τα προϊόντα αυτά ως προς τη σύστασή τους και τη μέθοδο παρασκευής τους και διακρίνει τα εν λόγω χαρακτηριστικά, δεν θα συναγάγει το συμπέρασμα, ορθώς ή εσφαλμένως, ότι οι διαφορές αυτές αποτρέπουν την ίδια εταιρία από το να κατασκευάζει ή να διαθέτει στο αγορά και τους δύο τύπους ποτών συγχρόνως. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, τα στοιχεία της ομοιότητας που απαριθμήθηκαν στη σκέψη 49 ανωτέρω υπερέχουν των δύο μοναδικών παραγόντων διαφοροποίησης που επικαλέστηκε το τμήμα προσφυγών, πολύ περισσότερο δε που το τμήμα προσφυγών δεν προσκόμισε κανένα αντικειμενικό δεδομένο ικανό να τεκμηριώσει τον ισχυρισμό του ότι ο μέσος Αυστριακός καταναλωτής θα θεωρήσει φυσιολογικό ότι οι οίνοι, αφενός, και ο ζύθος, αφετέρου, προέρχονται από διαφορετικές επιχειρήσεις.
- 55 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι οι εκτιμήσεις αυτές ισχύουν επίσης για τη σύγκριση μεταξύ των οίνων που προσδιορίζει το αιτούμενο σήμα και των μεικτών ποτών από λεμονάδα τα οποία αφορά το σήμα MEZZOMIX. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι τα ποτά αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν οινοπνευματώδη ποτά, πράγμα που θα τα καθιστούσε δυναμικά υποκατάστατα του οίνου.

- 56 Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, οι εκτιμήσεις αυτές μπορούν να καταλάβουν, έστω και σε περιορισμένο βαθμό, και άλλα προϊόντα που καλύπτει το σήμα της MEZZO, δηλαδή μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη οينوπνευματώδη ποτά, σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτοποιία. Ακόμα και αν τα οينوπνευματώδη ποτά δεν περιλαμβάνονται ρητώς στην κατηγορία αυτή, η προσφεύγουσα φρονεί ότι, για το ενδιαφερόμενο κοινό, μπορεί να πρόκειται για την ίδια οικογένεια προϊόντων. Εκ των προτέρων, τίποτα δεν εμποδίζει το να θεωρηθεί ότι στα «παρασκευάσματα για ποτοποιία» συγκαταλέγονται παρασκευάσματα για την παρασκευή τόσο οينوπνευματωδών όσο και μη οينوπνευματωδών ποτών.
- 57 Η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι η άποψή της είναι σύμφωνη με αυτήν που υποστήριξε το τμήμα ανακοπών με την απόφαση που ακυρώθηκε από την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 58 Τέλος, η προσφεύγουσα επικαλείται την απόφαση της 15ης Ιανουαρίου 2003, T-99/01, Mystery Drinks κατά ΓΕΕΑ — Karlsberg Brauerei (MYSTERY) (Συλλογή 2003, σ. II-43, σκέψη 40), με την οποία το Πρωτοδικείο αναγνώρισε την ομοιότητα ποτών, καίτοι διαφορετικών ως προς τα συστατικά τους και τη μέθοδο παραγωγής τους, βασιζόμενο στην κοινή φύση τους, τον κοινό προορισμό τους και τον κοινό τρόπο διάθεσής τους στο εμπόριο. Ομοίως, με την απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2004, T-203/02, Sunrider κατά ΓΕΕΑ — Espadafor Caba (VITAFRUIT) (Συλλογή 2004, σ. II-2811, σκέψεις 66 και 67), αναγνωρίστηκε ότι υφίσταται ομοιότητα μεταξύ, αφενός, της κατηγορίας «μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη οينوπνευματώδη ποτά· ποτά από φρούτα και λαχανικά· χυμοί φρούτων· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτοποιία· ποτά από βότανα και βιταμίνες» και, αφετέρου, της κατηγορίας «συμπυκνωμένοι χυμοί φρούτων».
- 59 Η προσφεύγουσα καταλήγει ότι υφίσταται εμφανής ομοιότητα μεταξύ των προϊόντων που προσδιορίζονται από τα αντιτιθέμενα σήματα.
- 60 Το καθού και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν την εκτίμηση της προσφεύγουσας και φρονούν, κατ' ουσίαν, ότι το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ορθώς τον κίνδυνο συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

Εισαγωγή

- 61 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, για την εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων προϊόντων, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι σχετικοί παράγοντες που χαρακτηρίζουν τη σχέση μεταξύ των προϊόντων. Στους παράγοντες αυτούς περιλαμβάνονται, ειδικότερα, η φύση των προϊόντων, ο προορισμός τους, η χρήση τους, καθώς και ο ανταγωνιστικός ή συμπληρωματικός χαρακτήρας τους (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Canon, σκέψη 19 ανωτέρω, σκέψη 23).
- 62 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η σύγκριση, αφενός, μεταξύ των οίνων που προσδιορίζει το αιτούμενο σήμα MEZZOPANE και της κατηγορίας «ζύθος, ale και μαύρη μπύρα· μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη οιοπνευματώδη ποτά· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτοποιία» που προσδιορίζει το προγενέστερο αυστριακό σήμα MEZZO και, αφετέρου, μεταξύ των οίνων που προσδιορίζει το αιτούμενο σήμα MEZZOPANE και των μεικτών ποτών από λεμονάδα του προγενέστερου γερμανικού σήματος MEZZOMIX.

Σύγκριση μεταξύ οίνου και ζύθου

- 63 Όσον αφορά, κατ' αρχάς, τη φύση, τον προορισμό, και τη χρήση των οίνων και του ζύθου, ale και μαύρης μπύρας, είναι ακριβές, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ότι τα προϊόντα αυτά συνιστούν οιοπνευματώδη ποτά που προέρχονται από τη διαδικασία ζύμωσης και καταναλώνονται κατά τη διάρκεια των γευμάτων ή πίνονται ως απεριτίφ.
- 64 Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα βασικά συστατικά των ποτών αυτών δεν παρουσιάζουν κοινά σημεία, πράγμα το οποίο δέχθηκε και το τμήμα προσφυγών. Συγκεκριμένα, η αλκοόλη δεν αποτελεί αναγκαίο για τη διαδικασία παρασκευής των ποτών αυτών συστατικό, αλλά ένα από τα συστατικά στοιχεία που παράγονται από τη διαδικασία αυτή. Επιπλέον, μολονότι η παραγωγή καθενός από τα ποτά αυτά απαιτεί μια διαδικασία ζύμωσης, οι επιμέρους μέθοδοι παραγωγής τους δεν

περιορίζονται στη ζύμωση, διαφέρουν δε μεταξύ τους θεμελιωδώς. Έτσι, το πάτημα των σταφυλιών και η τοποθέτηση του μούστου σε βαρέλια δεν μπορούν να εξομοιωθούν με τη διαδικασία της ζυθοποίησης.

- 65 Επιπλέον, το γεγονός ότι ο ζύθος προέρχεται από τη ζύμωση της βύνης, ενώ ο οίνος παράγεται από τη ζύμωση του μούστου των σταφυλιών, έχει ως αποτέλεσμα να παρασκευάζονται τελικά προϊόντα που διακρίνονται για το χρώμα τους, το άρωμά τους και τη γεύση τους. Αυτή η διαφορά χρώματος, αρώματος και γεύσης συνεπάγεται ότι ο ενδιαφερόμενος καταναλωτής εκλαμβάνει τα δύο αυτά προϊόντα ως διαφορετικά.
- 66 Εξάλλου, παρά το γεγονός ότι ο οίνος και ο ζύθος μπορούν, ως ένα βαθμό, να ικανοποιούν την ίδια ανάγκη, δηλαδή την απόλαυση ενός ποτού κατά τη διάρκεια ενός γεύματος ή ως απεριτίφ, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι ο ενδιαφερόμενος καταναλωτής εκλαμβάνει τα προϊόντα αυτά ως διακριτά. Επομένως, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι οι οίνοι και ο ζύθος δεν ανήκουν στην ίδια οικογένεια οινοπνευματωδών ποτών.
- 67 Όσον αφορά, εν συνεχεία, τον συμπληρωματικό χαρακτήρα του οίνου και του ζύθου κατά την έννοια της νομολογίας που παρατέθηκε στη σκέψη 61 ανωτέρω, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι αυτή η συμπληρωματικότητα αφορά μια στενή σχέση μεταξύ των προϊόντων, υπό την έννοια ότι το ένα προϊόν είναι αναγκαίο ή σημαντικό για τη χρήση του άλλου [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Μαρτίου 2005, T-169/03, Sergio Rossi κατά ΓΕΕΑ — Sissi Rossi (SISSI ROSSI), Συλλογή 2005, σ. ΙΙ-685, σκέψη 60]. Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι ο οίνος δεν είναι ούτε αναγκαίος ούτε σημαντικός για τη χρήση του ζύθου και αντιστρόφως. Από κανένα στοιχείο άλλωστε δεν μπορεί να συναχθεί ότι ο αγοραστής του ενός προϊόντος ωθείται να αγοράσει και το άλλο.
- 68 Ως προς τον ανταγωνιστικό χαρακτήρα του οίνου και του ζύθου, έχει κριθεί, σε διαφορετικό πλαίσιο, ότι όντως υφίσταται κάποιος ανταγωνισμός μεταξύ των

προϊόντων αυτών. Έτσι, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι ο οίνος και ο ζύθος μπορούν, ως εκ της φύσεώς τους, να ικανοποιούν ως ένα βαθμό τις ίδιες ανάγκες, οπότε πρέπει να γίνει δεκτό ότι υφίσταται μεταξύ τους ορισμένος βαθμός υποκαταστάσεως. Ωστόσο, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, λαμβανομένων υπόψη των μεγάλων διαφορών μεταξύ των οίνων ως προς την ποιότητα και, επομένως, ως προς την τιμή, η αποφασιστική σχέση ανταγωνισμού μεταξύ του ζύθου, ποτού λαϊκής και ευρείας καταναλώσεως, και του οίνου πρέπει να στοιχειοθετηθεί με βάση τους οίνους που είναι πιο προσιτοί στο ευρύ κοινό, και τέτοιοι γενικά είναι οι ελαφρύτεροι και οι φθηνότεροι (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 1987, 356/85, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 1987, σ. 3299, σκέψη 10· βλ., επίσης, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 1983, 170/78, Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου, Συλλογή 1983, σ. 2265, σκέψη 8, και της 17ης Ιουνίου 1999, C-166/98, Socridis, Συλλογή 1999, σ. I-3791, σκέψη 18). Τίποτα, εν προκειμένω, δεν φαίνεται να υποδεικνύει ότι η εκτίμηση αυτή δεν ισχύει και στην υπό κρίση υπόθεση. Επομένως, πρέπει να αναγνωριστεί, όπως επισημαίνει η προσφεύγουσα, ότι ο οίνος και ο ζύθος είναι, σε ορισμένο βαθμό, ανταγωνιστικά προϊόντα.

⁶⁹ Τέλος, πρέπει να γίνει δεκτό, βάσει της εκτίμησης του τμήματος προσφυγών, ότι ο μέσος Αυστριακός καταναλωτής θα θεωρήσει φυσικό και, συνεπώς, θα υποθέσει ότι οι οίνοι, αφενός, και ο ζύθος, ale και μαύρη μπύρα, αφετέρου, προέρχονται από διαφορετικές επιχειρήσεις και ότι τα ποτά αυτά δεν ανήκουν στην ίδια οικογένεια οινοπνευματωδών ποτών. Από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι το αυστριακό κοινό δεν έχει συνείδηση των χαρακτηριστικών που διαφοροποιούν τον ζύθο και τον οίνο ως προς τη σύσταση και τον τρόπο παραγωγής τους και ότι δεν διακρίνει τα χαρακτηριστικά αυτά. Αντιθέτως, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι οι διαφορές αυτές γίνονται αντιληπτές ως στοιχεία που καθιστούν μάλλον απίθανο το γεγονός η ίδια επιχείρηση να κατασκευάζει και να διαθέτει στο εμπόριο και τους δύο τύπους ποτών συγχρόνως. Ως εκ περισσού, το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει ότι είναι πασίγνωστο ότι στην Αυστρία υπάρχει μια παράδοση να παρασκευάζεται τόσο ζύθος όσο και οίνος και μάλιστα από διαφορετικές επιχειρήσεις. Κατά συνέπεια, ο μέσος Αυστριακός καταναλωτής υποθέτει ότι ο ζύθος, ale και μαύρη μπύρα, αφενός, και ο οίνος, αφετέρου, προέρχονται από διαφορετικές επιχειρήσεις.

⁷⁰ Κατόπιν όλων των προεκτεθέντων, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι, για τον μέσο Αυστριακό καταναλωτή, ελαφρά μόνον ομοιότητα υφίσταται μεταξύ των οίνων, αφενός, και του ζύθου, αφετέρου.

Σύγκριση μεταξύ του οίνου που προσδιορίζεται από το αιτούμενο σήμα και των άλλων ποτών που προσδιορίζονται από τα προγενέστερα σήματα και που δεν αποτελούν ζύθο

— Εισαγωγή

- 71 Όσον αφορά τη σύγκριση μεταξύ, αφενός, του οίνου που προσδιορίζεται από το αιτούμενο σήμα MEZZOPANE και, αφετέρου, της κατηγορίας «μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη οινοπνευματώδη ποτά, σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτοποιία» του προγενέστερου σήματος MEZZO και της κατηγορίας «μεικτά ποτά από λεμονάδα» του προγενέστερου σήματος MEZZOMIX, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι είναι αναγκαίο να καθοριστεί προηγουμένως αν στα προπαρατεθέντα προϊόντα τα οποία αφορούν τα εν λόγω προγενέστερα σήματα συγκαταλέγονται τόσο τα οινοπνευματώδη όσο και τα μη οινοπνευματώδη ποτά.
- 72 Συναφώς, το τμήμα προσφυγών καθώς και η προσφεύγουσα εκτίμησαν ότι στα ποτά που προσδιορίζονται από τα προγενέστερα σήματα μπορούν να περιέχονται οινοπνευματώδη ποτά εκτός του ζύθου. Το καθού αντικρούει την εκτίμηση αυτή για τον λόγο ότι είναι αντίθετη τόσο προς τον συστηματικό χαρακτήρα της κατηγοριοποίησης των προϊόντων που εμπίπτουν στις κλάσεις 32 και 33 στις οποίες ανήκουν τα εν λόγω προϊόντα όσο και στις επεξηγηματικές σημειώσεις του καταλόγου των προϊόντων και υπηρεσιών του προπαρατεθέντος Διακανονισμού της Νίκαιας, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών εν όψει καταχωρίσεως των σημάτων (στο εξής: επεξηγηματικές σημειώσεις).
- 73 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι τα «μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη οινοπνευματώδη ποτά, σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτοποιία» του σήματος MEZZO και τα «μεικτά ποτά από λεμονάδα» του σήματος MEZZOMIX είναι καταχωρισμένα στην κλάση 32.
- 74 Ωστόσο, από το σαφές και μη διφορούμενο κείμενο της κλάσης 33 προκύπτει ότι η κλάση αυτή περιλαμβάνει όλα τα οινοπνευματώδη ποτά, με τη μοναδική εξαίρεση του ζύθου. Συνεπώς, το γεγονός και μόνον ότι, στην κλάση 32, οι λέξεις «μη οινοπνευματώδη» δεν αναφέρονται ρητώς στην κατηγορία «ποτά και χυμοί φρούτων» και στην κατηγορία «σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτοποιία» δεν παρουσιάζει

καμία λυσιτέλεια για το ερώτημα αν η κλάση αυτή μπορεί να περιλαμβάνει οινοπνευματώδη προϊόντα εκτός του ζύθου. Συγκεκριμένα, το κείμενο της κλάσης 33 όχι μόνο δεν αφήνει κανένα περιθώριο άλλης ερμηνείας του παρά μόνον υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει όλα τα οινοπνευματώδη ποτά εκτός του ζύθου, αλλά, επιπλέον, οι επεξηγηματικές σημειώσεις των κλάσεων 32 και 33 επιρρωννύουν την ερμηνεία ότι η κλάση 33 περιλαμβάνει όλα τα οινοπνευματώδη ποτά, με την εξαίρεση του ζύθου. Σύμφωνα με την επεξηγηματική σημείωση της κλάσης 33, από τη στιγμή που από ένα οινοπνευματώδες ποτό έχει αφαιρεθεί η αλκοόλη, το ποτό αυτό παύει να εμπίπτει στην κλάση 33 και περιλαμβάνεται στην κλάση 32. Αυτό επιβεβαιώνεται από την επεξηγηματική σημείωση της κλάσης 32, η οποία επισημαίνει ότι η κλάση αυτή περιλαμβάνει τα ποτά από τα οποία έχει αφαιρεθεί η αλκοόλη.

- 75 Κατά συνέπεια, η γενική περιγραφή που περιέχει η επεξηγηματική σημείωση της κλάσης 32, σύμφωνα με την οποία η κλάση αυτή περιλαμβάνει «κυρίως» μη οινοπνευματώδη ποτά, πρέπει να ερμηνευθεί σε συμφωνία με το κείμενο της κλάσης 33. Έτσι, το αρχικό τμήμα της επεξηγηματικής σημείωσης της κλάσης αυτής καθώς και οι λοιπές διευκρινίσεις της επεξηγηματικής σημείωσης της κλάσης 32 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η κλάση 32 περιλαμβάνει, κατ' αρχήν, μόνον τα μη οινοπνευματώδη ποτά και παρασκευάσματα, ενώ η μόνη εξαίρεση από τον μη οινοπνευματώδη χαρακτήρα των ποτών που περιέχεται στην κλάση αυτή είναι ο ζύθος.
- 76 Η εκτίμηση αυτή δεν τίθεται υπό αμφισβήτηση από τη νομολογία που απορρέει από την απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Φεβρουαρίου 2005, T-296/02, Lidl Stiftung κατά ΓΕΕΑ — REWE-Zentral (LINDENHOF) (Συλλογή 2005, σ. II-563), δεδομένου ότι η απόφαση αυτή αναγνωρίζει απλώς τη θεωρητική δυνατότητα να θεωρηθούν τα ποτά και οι χυμοί φρούτων ότι περιλαμβάνουν και οινοπνευματώδη ποτά, χωρίς να ερμηνεύει συστηματικά τις κλάσεις 32 και 33. Άλλωστε, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι, με την προπαρατεθείσα απόφαση LINDENHOF, κρίθηκε ότι οι όροι ποτά και χυμοί φρούτων και χυμοί φρούτων χρησιμοποιούνται μόνο για τα μη οινοπνευματώδη προϊόντα (σκέψη 53 της απόφασης).
- 77 Ως εκ τούτου, τα «μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη οινοπνευματώδη ποτά, σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτοποιία» του προγενέστερου σήματος MEZZO και τα «μεικτά ποτά από λεμονάδα» του προγενέστερου σήματος MEZZOMIX, που εντάσσονται στην κατηγορία 32, πρέπει να θεωρηθεί ότι περιλαμβάνουν μόνο μη οινοπνευματώδη προϊόντα.

78 Ο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ, αφενός, του καλυπτόμενου από το αιτούμενο σήμα οίνου και, αφετέρου, της κατηγορίας «μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη οινοπνευματώδη ποτά, σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτοποιία» του προγενέστερου σήματος MEZZO και της κατηγορίας «μεικτά ποτά από λεμονάδα» του προγενέστερου σήματος MEZZOMIX πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα της ανωτέρω διευκρίνισης.

— Σύγκριση μεταξύ, αφενός, του οίνου και, αφετέρου, των μεταλλικών και αεριούχων νερών και άλλων μη οινοπνευματωδών ποτών, σιροπιών και άλλων παρασκευασμάτων για ποτοποιία και των μεικτών ποτών από λεμονάδα

79 Κατ' αρχάς, όσον αφορά τη φύση, τον προορισμό και τη χρήση του οίνου που προσδιορίζεται από το αιτούμενο σήμα και των μη οινοπνευματωδών ποτών που προσδιορίζονται από τα προγενέστερα σήματα, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η ίδια η φύση των προϊόντων αυτών διαφέρει ανάλογα με την παρουσία ή την απουσία αλκοόλης από τη σύστασή τους.

80 Συναφώς, έχει κριθεί ότι ο μέσος Γερμανός καταναλωτής είναι συνηθισμένος και προσέχει αυτόν τον διαχωρισμό μεταξύ οινοπνευματωδών και μη οινοπνευματωδών ποτών που είναι εξάλλου αναγκαίος, δεδομένου ότι ορισμένοι καταναλωτές δεν θέλουν ή μάλιστα δεν μπορούν να καταναλώσουν οινοπνευματώδη ποτά (απόφαση LINDENHOE, σκέψη 76 ανωτέρω, σκέψη 54). Έτσι, ο μέσος Γερμανός καταναλωτής θα πραγματοποιήσει τη διάκριση αυτή κατά τη σύγκριση μεταξύ του οίνου του αιτουμένου σήματος και των μη οινοπνευματωδών ποτών του προγενέστερου σήματος MEZZOMIX.

81 Από κανένα από τα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα δεν προκύπτει ότι η εκτίμηση αυτή δεν ισχύει και για τον μέσο Αυστριακό καταναλωτή. Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι πρέπει να θεωρηθεί ότι ο μέσος Αυστριακός καταναλωτής είναι επίσης συνηθισμένος και προσέχει τον διαχωρισμό μεταξύ οινοπνευματωδών και μη οινοπνευματωδών ποτών. Επομένως, αυτός θα πραγματοποιήσει τη διάκριση αυτή κατά τη σύγκριση μεταξύ του οίνου του αιτουμένου σήματος και των μη οινοπνευματωδών ποτών του προγενέστερου σήματος MEZZO.

82 Επομένως, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι «οι οίνοι είναι οινοπνευματώδη ποτά και, ως τέτοια, σαφώς χωριστά από τα προϊόντα που αφορά το προγενέστερο

σήμα MEZZO, τόσο μέσα στα καταστήματα όσο και στους καταλόγους ποτών των εστιατορίων» και ότι, εν προκειμένω, «ο μέσος καταναλωτής είναι συνηθισμένος στον διαχωρισμό μεταξύ οινοπνευματωδών και μη οινοπνευματωδών ποτών και ότι ο διαχωρισμός αυτός είναι αναγκαίος, δεδομένου ότι ορισμένοι καταναλωτές δεν θέλουν ή μάλιστα δεν μπορούν να καταναλώσουν οινοπνευματό».

83 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όσον αφορά τον προορισμό και τη χρήση του οίνου και των μη οινοπνευματωδών ποτών, υφίσταται μερική αλληλοκάλυψη. Η κατανάλωση οίνου δεν αποκλείει την κατανάλωση μη οινοπνευματωδών ποτών και αντιστρόφως, πλην όμως η κατανάλωση ενός από αυτά τα ποτά δεν συνεπάγεται απαραίτητα την κατανάλωση του άλλου. Επιπλέον, ο οίνος προορίζεται γενικώς για γευστική δοκιμή και όχι για να σβήνει τη δίψα, ενώ τα μη οινοπνευματώδη ποτά που προσδιορίζονται από τα προγενέστερα σήματα προορίζονται γενικώς, στην περίπτωση δε των μεταλλικών και αεριούχων νερών αποκλειστικώς, για να σβήνουν τη δίψα. Η παρουσία ή η απουσία αλκοόλης και η διαφορά στη γεύση μεταξύ του οίνου και των άλλων μη οινοπνευματωδών ποτών που προσδιορίζονται από τα προγενέστερα σήματα υπερέχουν για τον ενδιαφερόμενο καταναλωτή του κοινού προορισμού και της κοινής χρήσης.

84 Εν συνεχεία, όσον αφορά τον συμπληρωματικό χαρακτήρα των επίμαχων προϊόντων κατά την έννοια της παρατεθείσας νομολογίας στις σκέψεις 61 και 67 ανωτέρω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν υφίσταται στενή σχέση μεταξύ των προϊόντων υπό την έννοια ότι η αγορά του ενός είναι αναγκαία ή σημαντική για τη χρήση του άλλου και ότι από κανένα στοιχείο δεν μπορεί να συναχθεί ότι ο αγοραστής του ενός από αυτούς τους τύπους προϊόντων ωθείται να αγοράσει και τον άλλο τύπο.

85 Επιπλέον, όσον αφορά τον ανταγωνιστικό χαρακτήρα των επίμαχων προϊόντων, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η διαφορά στη γεύση καθώς και η διαφορά που οφείλεται στην παρουσία ή στην απουσία αλκοόλης συνεπάγονται ότι, γενικώς, ο μέσος Γερμανός ή Αυστριακός καταναλωτής που ζητεί να προμηθευτεί οίνο δεν συγκρίνει τον οίνο αυτό με τα μη οινοπνευματώδη ποτά που προσδιορίζονται από τα προγενέστερα σήματα, αλλά προμηθεύεται είτε οίνο είτε ένα από αυτά τα μη οινοπνευματώδη ποτά. Υπό την έννοια αυτή, το τμήμα προσφυγών εγκύρως έκρινε ότι ο οίνος δεν αποτελεί υποκατάστατο των ποτών που αφορούν τα προγενέστερα σήματα.

- 86 Η τελευταία αυτή εκτίμηση επικυρώνεται από τη νομολογία που απορρέει από την απόφαση LINDENHOF, σκέψη 76 ανωτέρω, με την οποία κρίθηκε ότι οι αφρώδεις οίνοι δεν μπορεί να θεωρούνται ανταγωνιστικοί με τα μη οιοπνευματώδη ποτά, δεδομένου ότι οι αφρώδεις οίνοι αποτελούν απλώς μη χαρακτηριστικό υποκατάστατο των μη οιοπνευματωδών ποτών (σκέψη 56 της απόφασης).
- 87 Τέλος, με την ίδια νομολογία κρίθηκε επίσης ότι ο μέσος Γερμανός καταναλωτής θα θεωρήσει φυσικό και συνεπώς θα υποθέσει ότι οι αφρώδεις οίνοι, αφενός, και τα ποτά που ονομάζονται «μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη οιοπνευματώδη ποτά· ποτά και χυμοί φρούτων», αφετέρου, προέρχονται από διαφορετικές επιχειρήσεις (απόφαση LINDENHOF, σκέψη 76 ανωτέρω, σκέψη 51). Το Πρωτοδικείο πρόσθεσε ότι, ειδικότερα, οι αφρώδεις οίνοι και τα εν λόγω ποτά δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι ανήκουν στην ίδια οικογένεια ποτών, ως προϊόντα ενός γενικού φάσματος ποτών που μπορεί να έχουν κοινή εμπορική προέλευση (απόφαση LINDENHOF, σκέψη 76 ανωτέρω, σκέψη 51).
- 88 Η τελευταία αυτή εκτίμηση μπορεί να εφαρμοστεί κατ' αναλογία στο πλαίσιο της υπό κρίση υπόθεσης. Συγκεκριμένα, ένας μέσος Αυστριακός καταναλωτής που συναντά, αφενός, έναν οίνο του αιτουμένου σήματος MEZZOPANE και, αφετέρου, μη οιοπνευματώδη ποτά καλυπτόμενα από το σήμα MEZZO ή ένας μέσος Γερμανός καταναλωτής που συναντά, αφενός, έναν οίνο του αιτουμένου σήματος MEZZOPANE και, αφετέρου, μη οιοπνευματώδη ποτά καλυπτόμενα από το σήμα MEZZOMIX δεν θα υποθέσει ότι τα ποτά αυτά έχουν κοινή εμπορική προέλευση.
- 89 Ως εκ τούτου, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι ο ενδιαφερόμενος καταναλωτής δεν υποθέτει ότι οι οίνοι και τα μη οιοπνευματώδη ποτά που προσδιορίζονται από τα προγενέστερα σήματα προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή ότι τα ποτά αυτά δεν μπορούν να θεωρηθούν προϊόντα ενός γενικού φάσματος ποτών που μπορεί να έχουν κοινή εμπορική προέλευση.
- 90 Κατόπιν του συνόλου των στοιχείων αυτών, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι ο οίνος και τα μη οιοπνευματώδη ποτά που προσδιορίζονται από τα προγενέστερα σήματα δεν πρέπει να θεωρηθούν ότι είναι παρόμοια.

- 91 Το συμπέρασμα αυτό που επικυρώνει την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας ότι όλα αυτά τα προϊόντα σερβίρονται σε εστιατόρια και μπαρ, πωλούνται υπό τη μορφή φιαλών στα καταστήματα και στα μπαρ τα μεν δίπλα στα δε, προορίζονται για την κατανάλωση από τον άνθρωπο και έχουν τα ίδια δίκτυα διανομής και διαφήμισης. Συγκεκριμένα, τα στοιχεία αυτά ισχύουν για όλα σχεδόν τα ποτά και για τα πλέον ποικίλα (βλ., συναφώς, απόφαση LINDENHOF, σκέψη 76 ανωτέρω, σκέψη 58) και δεν αρκούν επομένως για να αποδείξουν ότι, στην αντίληψη του κοινού Γερμανού και Αυστριακού καταναλωτή, ο οίνος και τα ποτά που προσδιορίζονται από τα προγενέστερα σήματα προέρχονται από την ίδια επιχείρηση.

— Νομολογία MYSTERY και VITA FRUIT

- 92 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι οι αποφάσεις MYSTERY και VITAFRUIT, σκέψη 58 ανωτέρω, τις οποίες επικαλέστηκε η προσφεύγουσα δεν ασκούν επιρροή στις προεκτεθείσες εκτιμήσεις βάσει των οποίων γίνεται δεκτό ότι τα εν λόγω προϊόντα είναι διαφορετικά.
- 93 Ειδικότερα, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση MYSTERY, σκέψη 58 ανωτέρω (σκέψεις 3 και 4), το ζήτημα αφορούσε τη σύγκριση μεταξύ, αφενός, των μη οινοπνευματωδών ποτών, με την εξαίρεση του μη οινοπνευματώδους ζύθου, και, αφετέρου, του ζύθου και των ποτών που περιέχουν ζύθο. Λαμβανομένης υπόψη της διαφοράς μεταξύ του οίνου και του ζύθου (σκέψεις 63 επ. ανωτέρω), η σύγκριση αυτή δεν είναι λυσιτελής για τη σύγκριση, στην υπό κρίση υπόθεση, μεταξύ του οίνου που προσδιορίζεται από το αιτούμενο σήμα MEZZOPANE και των μη οινοπνευματωδών ποτών που προσδιορίζονται από τα προγενέστερα σήματα MEZZO και MEZZOMIX.
- 94 Ειδικότερα, απαντώντας στα επιχειρήματα της προσφεύγουσας ότι, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση MYSTERY, σκέψη 58 ανωτέρω, το Πρωτοδικείο αναγνώρισε την ομοιότητα ποτών, καίτοι διαφορετικών ως προς τα συστατικά τους και τη μέθοδο παραγωγής τους, βασιζόμενο στην κοινή φύση τους, τον κοινό

προορισμό τους και τον κοινό τρόπο διάθεσής τους στο εμπόριο, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, στην υπόθεση εκείνη, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι, στην αντίληψη του μέσου Γερμανού καταναλωτή, τα μεικτά ποτά με βάση τον ζύθο μπορούν να υποκαταστήσουν τόσο τον ζύθο όσο και τα μη οιοπνευματώδη ποτά (απόφαση MYSTERY, σκέψη 58 ανωτέρω, σκέψεις 37 και 40). Ωστόσο, δεν μπορεί να αναγνωρισθεί ο ίδιος βαθμός υποκατάστασης όταν ο ενδιαφερόμενος Γερμανός ή Αυστριακός καταναλωτής συγκρίνει μεταξύ οίνου που προσδιορίζεται από το αιτούμενο σήμα MEZZOPANE και ποτών που προσδιορίζονται από τα προγενέστερα σήματα MEZZO και MEZZOMIX. Συγκεκριμένα, για τους λόγους που αναπτύχθηκαν στις σκέψεις 66 επ. ανωτέρω, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ο ενδιαφερόμενος Γερμανός ή Αυστριακός καταναλωτής μπορεί εύκολα να υποκαταστήσει τον οίνο με τον ζύθο. Εξάλλου, για τους λόγους που αναπτύχθηκαν στις σκέψεις 85 επ. ανωτέρω, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ο ενδιαφερόμενος Γερμανός ή Αυστριακός καταναλωτής μπορεί να υποκαταστήσει τον οίνο με τα άλλα μη οιοπνευματώδη ποτά που προσδιορίζονται από τα προγενέστερα σήματα.

⁹⁵ Όσον αφορά την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση VITAFRUIT, σκέψη 58 ανωτέρω, την οποία επικαλέστηκε η προσφεύγουσα, το Πρωτοδικείο διευκρίνισε ότι το ζήτημα της ομοιότητας μεταξύ των προϊόντων αφορούσε μόνον τα ποτά από βότανα και βιταμίνες, αφενός, και τους χυμούς φρούτων, αφετέρου (απόφαση VITAFRUIT, σκέψη 58 ανωτέρω, σκέψη 64). Επομένως, η υπόθεση αυτή ουδόλως αφορούσε τη σύγκριση μεταξύ οίνου και άλλων ποτών και ως εκ τούτου ουδεμία επιρροή ασκεί στη σύγκριση μεταξύ των επίμαχων στην υπό κρίση υπόθεση προϊόντων.

— Συμπέρασμα

⁹⁶ Κατόπιν όλων των προεκτεθέντων, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι πρέπει να επικυρωθεί το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών ότι τα επίμαχα προϊόντα δεν είναι παρόμοια.

4. Επί της σφαιρικής εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 97 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, στο πλαίσιο της σφαιρικής εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως, ο μέσος καταναλωτής σπανίως μόνον έχει τη δυνατότητα να συγκρίνει ευθέως τα διάφορα σήματα και οφείλει να εμπιστευθεί την ατελή εικόνα τους που έχει συγκρατήσει στη μνήμη του. Επομένως, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, πρέπει να αποδοθεί ιδιαίτερη σπουδαιότητα, κατά τη σύγκριση των εν λόγω σημείων, στην παρουσία της λέξης «mezzo» στα δύο σήματα.
- 98 Επιπλέον, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η φήμη του σήματος της MEZZOMIX στη Γερμανία απαιτεί την παροχή μεγαλύτερης αυστηρότητας και πιο ολοκληρωμένης προστασίας του σήματος αυτού κατά τη σύγκρισή του με το αιτούμενο σήμα. Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει, συναφώς, ότι η φήμη του σήματος MEZZOMIX αναγνωρίστηκε ρητώς από την παρεμβαίνουσα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.
- 99 Η προσφεύγουσα συνάγει από τη νομολογία που απορρέει από την απόφαση Canon, σκέψη 19 ανωτέρω (σκέψη 19), ότι, ακόμα και αν το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η ομοιότητα μεταξύ των προϊόντων που προσδιορίζονται από τα επίμαχα σήματα δεν είναι προφανής, αυτή η έλλειψη ομοιότητας δεν μπορεί να υπερिσχύσει αν ληφθεί υπόψη η ομοιότητα μεταξύ των σημάτων και ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος MEZZOMIX.
- 100 Τέλος, η προσφεύγουσα φρονεί ότι τα επίμαχα σήματα παρουσιάζουν επαρκή συνάφεια από την άποψη της χρησιμοποίησής τους στις συσκευασίες και ότι είναι οπτικώς και φωνητικώς παρόμοια, με αποτέλεσμα να μπορεί να επέλθει σύγχυση στον μέσο Γερμανό ή Αυστριακό καταναλωτή, ο οποίος τα εκλαμβάνει συνήθως ως ένα σύνολο, χωρίς να αποδίδει σημασία στις λεπτομέρειες, και σπανίως έχει τη δυνατότητα να τα συγκρίνει ευθέως. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα φρονεί ότι μεταξύ των αντιτιθέμενων σημάτων υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 που καθιστά την προσβαλλόμενη απόφαση παράνομη.

- 101 Το καθού και η παρεμβαίνουσα αντικρούουν την εκτίμηση αυτή και φρονούν ότι η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ, αφενός, του αιτουμένου σήματος και, αφετέρου, των προγενέστερων σημάτων φανερώνει ανυπαρξία κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των σημάτων αυτών.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 102 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως υποδηλώνει ορισμένη αλληλεξάρτηση των παραγόντων που λαμβάνονται υπόψη και, ιδίως, της ομοιότητας των σημάτων και της ομοιότητας των καλυπτόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών. Συγκεκριμένα, ο μικρός βαθμός ομοιότητας μεταξύ των καλυπτόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να αντισταθμιστεί από υψηλό βαθμό ομοιότητας μεταξύ των σημάτων και αντιστρόφως (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις Canon, σκέψη 19 ανωτέρω, σκέψη 17, και Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 18 ανωτέρω, σκέψη 19).
- 103 Επιπλέον, έχει κριθεί ότι ο κίνδυνος συγχύσεως είναι τόσο μεγαλύτερος όσο σημαντικότερη είναι η διακριτική δύναμη του προγενέστερου σήματος (απόφαση SABEL, σκέψη 18 ανωτέρω, σκέψη 24). Έχει επίσης κριθεί ότι είναι δυνατή η άρνηση καταχώρισεως σήματος, παρά τη μικρή ομοιότητα μεταξύ των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών, όταν η ομοιότητα των σημάτων είναι μεγάλη, ο δε διακριτικός χαρακτήρας του προγενεστέρου σήματος, και ειδικότερα η φήμη του, είναι ισχυρός (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Canon, σκέψη 19 ανωτέρω, σκέψη 19).
- 104 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών έκρινε, κατόπιν σφαιρικής εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως, ότι, παρά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημείων, δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων.

- 105 Ειδικότερα, όσον αφορά τη σύγκριση μεταξύ του αιτουμένου σήματος και του προγενέστερου αυστριακού σήματος, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, λαμβανομένου υπόψη του συνήθους διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου αυτού σήματος και της φανεράς απόστασης μεταξύ των επίδικων προϊόντων, δεν υφίσταται κανένας σημαντικός κίνδυνος συγχύσεως στην αντίληψη του οικείου κοινού στην Αυστρία. Ως προς τη σύγκριση μεταξύ του αιτουμένου σήματος και του προγενέστερου γερμανικού σήματος, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, παρά τη φήμη του προγενέστερου γερμανικού σήματος για μεικτά ποτά από κόλα και λεμονάδα, ο μέσος Γερμανός καταναλωτής δεν θα πιστεύσει ότι οι οίνοι του αιτουμένου σήματος και τα μεικτά ποτά από λεμονάδα του προγενέστερου γερμανικού σήματος έχουν την ίδια προέλευση. Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι οι εμφανείς διαφορές μεταξύ των επίμαχων προϊόντων έχουν ως συνέπεια να εξουδετερώνονται οι ομοιότητες μεταξύ των εν λόγω σημάτων κατά τη σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως.
- 106 Αυτή η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών δεν είναι εσφαλμένη. Όντως, οι ενδιαφερόμενοι καταναλωτές συγκρατούν στη μνήμη τους μόνο μια ατελή εικόνα των επίμαχων σημάτων έτσι ώστε το κοινό στοιχείο μεταξύ τους, δηλαδή η λέξη «mezzo», να δημιουργεί μια ομοιότητα μεταξύ των σημάτων αυτών. Επιπλέον, η μη αμφισβητηθείσα φήμη του σήματος MEZZOMIX αυξάνει τον κίνδυνο συγχύσεως μεταξύ του προγενέστερου αυτού σήματος και του αιτουμένου σήματος MEZZOPANE.
- 107 Ωστόσο, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι, εν προκειμένω, αν υπολογιστεί η αλληλεξάρτηση των διαφόρων παραγόντων που λαμβάνονται υπόψη καθώς και η φήμη του προγενέστερου σήματος MEZZOMIX, δεν μπορεί να συναχθεί ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ, αφενός, του αιτουμένου σήματος MEZZOPANE και, αφετέρου, των προγενέστερων σημάτων MEZZO και MEZZOMIX. Συγκεκριμένα, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι, παρά τη φήμη του προγενέστερου σήματος MEZZOMIX, η έλλειψη ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων προϊόντων σε συνδυασμό με τη μέτρια οπτική και φωνητική ομοιότητα των επίμαχων σημάτων καθώς και με την έλλειψη νοήματος των επίμαχων σημάτων στα γερμανικά, δεν αφήνει περιθώριο να δημιουργηθεί κίνδυνος συγχύσεως στους ενδιαφερόμενους καταναλωτές ως προς την εμπορική προέλευση των προϊόντων του αιτουμένου σήματος MEZZOPANE, αφενός, και των προγενέστερων σημάτων MEZZO και MEZZOMIX, αφετέρου. Συγκεκριμένα, οι διαφορές μεταξύ των επίμαχων σημάτων και προϊόντων, οι οποίες εκτέθηκαν αντιστοίχως στις σκέψεις 29 επ. ανωτέρω και 61 επ. ανωτέρω, είναι επαρκώς σημαντικές ώστε να αποκλείουν, στο πλαίσιο μιας σφαιρικής προσέγγισης, ότι το ενδιαφερόμενο κοινό μπορεί να πιστεύσει ότι οι οίνοι που προσδιορίζονται από το αιτούμενο σήμα, αφενός, και ο ζύθος και άλλα ποτά που προσδιορίζονται από τα προγενέστερα

σήματα, αφετέρου, έχουν κοινή προέλευση, τούτο δε ακόμα και αν ληφθεί υπόψη η φήμη του προγενέστερου σήματος MEZZOMIX για τα μεικτά ποτά από λεμονάδα.

108 Ως εκ τούτου, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η προσφεύγουσα εσφαλμένως συνάγει από τη νομολογία που απορρέει από την απόφαση Canon, σκέψη 19 ανωτέρω, ότι, εν προκειμένω, η έλλειψη ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων προϊόντων δεν μπορεί να υπερισχύσει αν ληφθεί υπόψη η ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων σημάτων και ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος MEZZOMIX.

109 Κατόπιν όλων των προεκτεθέντων, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι από τη σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ, αφενός, του αιτουμένου σήματος και, αφετέρου, των προγενέστερων σημάτων, προκύπτει ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των σημάτων αυτών.

Επί των δικαστικών εξόδων

110 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

111 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα ηττήθηκε. Το καθού και η παρεμβαίνουσα ζητούν να καταδικαστεί η προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα. Επομένως, η προσφεύγουσα πρέπει να καταδικαστεί στα έξοδα του καθού και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

- 2) Καταδικάζει την **Coca-Cola Company** στα δικαστικά έξοδα.

Azizi

Cremona

Frimodt Nielsen

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 18 Ιουνίου 2008.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

E. Coulon

J. Azizi